

La Tramontana e l Zóle

N giòrno la Tramontana e l Zóle facéven'a cagnara, perch'ognuno dicéva d'esse piú fòrte de cul altro, ma n arivàvene a na conclusióne. Tutt'a na vòlta, an visto arivà vèrso d'lóra n òmo co n gram pastrano adòsso. Tutt'a dùe allóra an deciso che l piú fòrte sarìa stato quéllo ch'i la facéva a fajje cavà l pastrano.

L Vènto de Tramontana ncuminciò a soffià¹ fòrte, fòrte n gram bèl pò, ma ppiú ssoffiava¹, piú ccl òmo se facéva picòlo e sse striggeva¹ nte l pastrano. Ala fine, el Vènto n je la facéva piú e à deciso de lascià ggì. Allóra el Zóle se levò piam piano, sèmpre piú alto, e l viaggiatóre cominciò a avé caldo: cominciò a slacciase l pastrano, ma dòpo m pò, pel tròppo caldo, i toccò a ccavàsselo del tutto. Al Vènto de Tramontana i toccò artirasse, dà ragióne al Zóle e di che èra m bèl pò piú fòrte de lù.

Nota 1 - nella traccia scritta *sofià, sofiava, stregneva*.